

**Belgische Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

GEWONE ZITTING 1997 - 1998 (*)

14 JULI 1998

WETSONTWERP

**houdende wijziging van de artikelen
35 en 47bis van het Wetboek van
Strafvordering en van artikel 3 van de
wet van 15 maart 1874
op de uitlevering**

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER BOURGEOIS

Art. 3bis (nieuw)

Een artikel 3bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

«Art. 3bis. — *In de inleidende volzin van artikel 31 van de wet van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafsrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek worden de woorden «wordt artikel 136» vervangen door de woorden «worden de artikelen 136 en 136bis».*».

VERANTWOORDING

Artikel 31 van de wet van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafsrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek (*Belgisch Staatsblad*, 2 april 1998), de zogenaamde wet «Franchimont» voegt in het Wetboek van strafvordering een nieuw hoofdstuk X in, met als opschrift : «Toezicht op het onderzoek door de kamer van inbeschuldigingstelling».

Zie:

- 1605 - 97 / 98:

— N° 1 : Wetsontwerp.

(*) Vierde zitting van de 49ste zittingsperiode

**Chambre des Représentants
de Belgique**

SESSION ORDINAIRE 1997 - 1998 (*)

14 JUILLET 1998

PROJET DE LOI

**portant modification des articles
35 et 47bis du Code d'instruction
criminelle et de l'article 3 de la loi du
15 mars 1874 sur les extraditions**

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. BOURGEOIS

Art. 3bis (nouveau)

Insérer un article 3bis (nouveau), libellé comme suit:

«Art. 3bis. — *Dans la phrase introductive de l'article 31 de la loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction, les mots «l'article 136 est remplacé» sont remplacés par les mots «les articles 136 et 136bis sont remplacés».*».

JUSTIFICATION

L'article 31 de la loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction (*Moniteur belge* du 2 avril 1998), dite «loi Franchimont», insère dans le Code d'instruction criminelle un chapitre X (nouveau), intitulé «Du contrôle de l'instruction par la chambre des mises en accusation».

Voir:

- 1605 - 97 / 98:

— N° 1 : Projet de loi.

(*) Quatrième session de la 49ème législature

Dit hoofdstuk bevat twee nieuwe artikelen : 136 en 136bis.

In het eerste lid van artikel 31 wordt echter alleen bepaald dat artikel 136 van het Wetboek van strafvordering vervangen wordt. Ook het bestaande artikel 136bis moest echter vervangen worden. Dit amendement strekt ertoe om deze vergissing recht te zetten.

Nr. 2 VAN DE HEER BOURGEOIS

Art. 3ter (nieuw)

Een artikel 3ter (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

«Art. 3ter. — In de artikelen 28sexies, § 3, eerste lid en 61quater, § 3, eerste lid, van het Wetboek van strafvordering, ingevoegd bij de wet van 12 maart 1998, worden de woorden «of wanneer de wet in de teruggave of de verbeurdverklaring van de betrokken goederen voorziet» telkens vervangen door «of wanneer de wet de verbeurdverklaring voorschrijft».

VERANTWOORDING

De procureur des Konings, respectievelijk de onderzoeksrechter kunnen de teruggave weigeren wanneer de wet de verbeurdverklaring oplegt. In dit geval zal de rechtbank later oordelen over verbeurdverklaring of teruggave. Het heeft echter geen zin om, zoals de huidige tekst doet, te bepalen dat de onderzoeksrechter de teruggave kan weigeren wanneer de wet in de teruggave voorziet.

Nr. 3 VAN DE HEER BOURGEOIS

Art. 5 (nieuw)

Een artikel 5 (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

«Art. 5. — De artikelen 3, 3bis en 3ter treden in werking op de dag bepaald in het koninklijk besluit genomen ter uitvoering van artikel 49 van de wet van 12 maart 1998 tot verbetering van de strafrechtspleging in het stadium van het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek en uiterlijk op 2 oktober 1998.».

VERANTWOORDING

Afstemming van de inwerkingtreding op deze van de wet Franchimont.

Ce chapitre comporte deux nouveaux articles, à savoir les articles 136 et 136bis.

Or, l'article 31, alinéa 1er de la loi Franchimont, se borne à prévoir que l'article 136 du Code d'instruction criminelle est remplacé, alors que l'article 136bis existant aurait également dû être remplacé. Le présent amendement vise à réparer cet oubli.

N° 2 DE M. BOURGEOIS

Art. 3ter (nouveau)

Insérer un article 3ter (nouveau), libellé comme suit :

«Art. 3ter. — Dans les articles 28sexies, § 3, alinéa 1er, et 61quater, § 3, alinéa 1er, du Code d'Instruction criminelle, insérés par la loi du 12 mars 1998, les mots «ou dans les cas où la loi prévoit la restitution ou la confiscation desdits biens» sont chaque fois remplacés par les mots «ou dans les cas où la loi prescrit la confiscation».

JUSTIFICATION

Le procureur du Roi ou le juge d'instruction peuvent refuser la restitution lorsque la loi impose la confiscation. Dans ce cas, le tribunal se prononcera ultérieurement sur la confiscation ou la restitution. Il est toutefois absurde de prévoir, comme c'est le cas actuellement, que le juge d'instruction peut refuser la restitution lorsque la loi la prévoit.

N° 3 DE M. BOURGEOIS

Art. 5 (nouveau)

Insérer un article 5 (nouveau), libellé comme suit :

«Art. 5. — Les articles 3, 3bis et 3ter entrent en vigueur le jour fixé dans l'arrêté royal pris en exécution de l'article 49 de la loi du 12 mars 1998 relative à l'amélioration de la procédure pénale au stade de l'information et de l'instruction, et au plus tard le 2 octobre 1998.».

JUSTIFICATION

Alignement de l'entrée en vigueur sur celle de la loi Franchimont.

Nr. 4 VAN DE HEER BOURGEOIS

Art. 4

In de voorgestelde tekst, het woord «authenticatie» vervangen door het woord «authentiekverklaring».

VERANTWOORDING

Het woord «authenticatie» bestaat niet in het Nederlands. Bedoeld wordt «authentiekverklaring».

G. BOURGEOIS

Nr. 5 VAN DE HEREN WILLEMS EN LANDUYT

Art. 5 (*nieuw*)

Een artikel 5 (*nieuw*) invoegen, luidend als volgt :

«Art. 5. — In artikel 5, tweede lid, van dezelfde wet ingevoegd bij de wet van 28 juni 1889, worden de woorden «binnen de drie weken lopende vanaf zijn aanhouding» vervangen door de woorden «binnen de veertig dagen vanaf zijn aanhouding».

VERANTWOORDING

Artikel 16, 4° van het Europees Uitleveringsverdrag van 13 december 1957 betreffende de voorlopige aanhouding stelt dat :

«De voorlopige aanhouding kan worden beëindigd, indien de aangezochte partij niet binnen een termijn van 18 dagen na het begin van de aanhouding het uitleveringsverzoek en de in artikel 12 genoemde stukken ontvangen heeft; de voorlopige aanhouding mag in geen geval langer duren dan 40 dagen (...)»

Het Europees uitleveringsverdrag door België geratificeerd op 29 augustus 1997 en in werking getreden op 27 november 1997, beheerst momenteel onze verhouding met 32 landen van de Raad van Europa.

Het merendeel van deze landen neemt voor wat betreft de voorlopige aanhouding van de betrokken persoon, de termijn van 40 dagen in acht voorzien in artikel 16, 4° van het Uitleveringsverdrag.

Sinds de toepassing van het Europees Uitleveringsverdrag in het kader van Schengen op 26 maart 1995, nemen de Belgische autoriteiten eveneens deze maximumtermijn van 40 dagen in rekening omwille van de primauté van het internationale recht op het interne recht (circulaire Schengen van 24.04.1995 - *Belgisch Staatsblad* van 02.06.1995).

N° 4 DE M. BOURGEOIS

Art. 4

Dans le texte néerlandais de l'alinéa proposé, remplacer le mot «authenticatie» par le mot «authentiekverklaring».

JUSTIFICATION

Le mot «authenticatie» n'existe pas en néerlandais. Le terme correct est «authentiekverklaring».

N° 5 DE MM. WILLEMS ET LANDUYT

Art. 5 (*nouveau*)

Insérer un article 5 (*nouveau*) rédigé comme suit :

«Art. 5. — Dans l'article 5, alinéa 2, de la même loi, inséré par la loi du 28 juin 1889, les mots «dans le délai de trois semaines à dater de son arrestation» sont remplacés par les mots «dans le délai de 40 jours à dater de son arrestation».

JUSTIFICATION

L'article 16, 4°, de la Convention européenne d'extradition du 13 décembre 1957 concernant l'arrestation provisoire stipule que :

«L'arrestation provisoire pourra prendre fin si, dans le délai de 18 jours après l'arrestation, la partie requise n'a pas été saisie de la demande d'extradition et des pièces mentionnées à l'article 12; elle ne devra, en aucun cas, excéder 40 jours après l'arrestation (...)».

La Convention européenne d'extradition ratifiée par la Belgique en date du 29 août 1997 et entrée en vigueur le 27 novembre 1997, régit à présent nos relations avec 32 pays du Conseil de l'Europe.

La plupart de ces pays prennent en considération, pour la durée de l'arrestation provisoire de la personne réclamée, le délai maximum de 40 jours prévu à l'article 16, 4° de la Convention d'extradition.

Depuis l'application de la Convention européenne d'extradition dans le cadre Schengen au 26 mars 1995, les autorités belges prennent également en considération ce délai maximum de 40 jours en raison de la primauté du droit international sur le droit interne (circulaire Schengen du 24.04.1995 - *Moniteur belge* du 02.06.1995).

Het artikel 5 van de wet van 15 maart 1874 op de uitleveringen voorziet een termijn van drie weken, die voor de landen buiten Europa op een termijn van drie maanden gbracht wordt, na dewelke de aangehouden persoon voorlopig terug in vrijheid moet worden gesteld indien hij geen mededeling heeft ontvangen van het tegen hem uitgevaardigde aanhoudingsmandaat door de bevoegde buitenlandse overheid. De termijn van 40 dagen die het Europees Verdrag voorziet betreft daarentegen de ontvangst van het uitleveringsverzoek door de aangezochte partij.

Om latere interpretatie-moeilijkheden te vermijden, is het passend de tekst van de Belgische wet en deze van het Europees Uitleveringsverdrag te harmoniseren door de termijn van de voorlopige aanhouding voorzien in artikel 5, tweede lid, van de wet van 15 maart 1874 te brengen op **40 dagen**.

Deze wijziging brengt geen verandering in de toepassing van de termijnen betreffende de voorlopige aanhouding voorzien door andere internationale verdragen die België op dit ogenblik binden.

L. WILLEMS
R. LANDUYT

Or, l'article 5 de la loi du 15 mars 1874 sur les extraditions prévoit un délai de 3 semaines, porté à 3 mois pour les pays hors Europe, au-delà duquel la personne arrêtée provisoirement doit être remise en liberté si elle n'a pas reçu communication du mandat d'arrêt décerné par l'autorité étrangère compétente. Le délai de 40 jours prévu à la Convention européenne concerne quant à lui la transmission de la demande d'extradition à la partie requise.

Afin d'éviter toute difficulté ultérieure d'interprétation, il convient d'harmoniser le texte de la loi belge et celui de la Convention européenne d'extradition en portant le délai de l'arrestation provisoire prévu à l'article 5, deuxième alinéa, de la loi du 15 mars 1874 à **40 jours**.

Cette modification n'entraîne aucun changement dans l'application des délais relatifs à l'arrestation provisoire par les autres conventions internationales liant actuellement la Belgique en matière d'extradition.